

הט (קריות) 71039-05-25 - פלונית נ' וורה וולניוק

בית משפט השלום בקריות

ה"ט 71039-05-25 ק' נ' וולניוק ואח'

לפני כבוד השופט שלמה מיכאל ארדמן

מבקשים
נגד
פלונית

משיבים
1. וורה וולניוק
2. דימה ווליניק
3. נטלי וקסלר

פסק דין

עניינה של התובענה, בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת על פי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: "החוק").

המבקשת סומכת בקשתה על שני אירועים: האחד מיום 23.5.25, והשני למחרת ביום 24.5.25. באירוע הראשון, טוענת המבקשת כי התחולל ויכוח בין ילדים, ובהם ילד של המבקשת וילד של המשיבים 1 ו-2. לטענת המבקשת הגיעה אל המשיבים 1 ו-2, על מנת שיחנכו את ילדם שלא לפגוע בילדים אחרים ובהם הילד של המבקשת, אך המשיבים החלו לקלל את המבקשת ואף לאיים עליה והדבר כמעט הגיע לאלימות עד כי הגיעה משטרה למקום.

אשר לאירוע השני, טוענת המבקשת, כי למחרת בחוף הים, כאשר המשיבה מס' 1 הבחינה במבקשת, היא תקפה אותה מאחור באגרופים לראשה ולעינה, והפילה אותה לקרקע תוך משיכת שערוטיה, דבר שגרם למבקשת גם לחתכים ברגלה מזכוכיות שהיו במקום, דבר שחייב טיפול רפואי לרבות תפירת החתכים. עוד טענה המבקשת כי המשיבה מס' 1 ככל הנראה לקחה מצווארה שרשרת.

תביעה זו הוגשה יחד עם שני תיקים נוספים (ה"ט XXXX-05-25 וה"ט XXXX-05-25), שהוגשו על ידי אחרים כנגד המשיבים ומתייחסים לאירוע הראשון, אלא שבתיקים הנוספים הגיעו הצדדים להסכמה על מתן צו הדדי למניעת הטרדה מאיימת, דבר שייתר הכרעה שיפוטית ואילו בתיק הנוכחי, לא הסכימו

הצדדים לצערי להגיע להסכמה, דבר שחייב הכרעה על פי הדין.

המשיבים מכחישים את הנטען כלפיהם. לטענתם, באירוע הראשון המתינו שני אנשים ליד ביתם, שבאחד מהם הבחינו למחרת בחוף הים יחד עם המבקשת. הם טוענים כי לא היתה כל תקיפה או איומים שלהם כלפי המבקשת או אחרים. לגבי האירוע השני, טוענים המשיבים, כי כלל לא תקפה המשיבה מס' 1 את המבקשת, אלא ניגשה לדבר איתה והניחה ידה על כתפה כי היתה חברה שלה בעבר, אך בתגובה תקפה אותה המבקשת ומשכה בשערה ועל כן אף היא משכה בשערה של המבקשת, והמבקשת איבדה את שיווי משקלה ונפלה יחד עם המשיבה מס' 1. בחקירתה הוסיפה כי יתכן שבמהלך המאבק פגעה גם ציפורן אצבעה בעינה של המבקשת אך בוודאי שלא מדובר בפגיעה מכוונת. עוד טענה המשיבה 1 כי לא ראתה כי המבקשת נפגעה ברגלה.

יצוין, כי המבקשת ביקשה להעיד עד נוסף בדיון שהתקיים ביום 10.6.25, מבלי שהוגש תצהיר מטעמו, על אף שהיתה מיוצגת בדיון זה ובדיון הראשון שהתקיים ביום 4.6.25, שנדחה נוכח בקשת המשיבים לשקול פניה לקבלת ייצוג משפטי, דבר שבסופו של דבר ויתרו עליו. בנסיבות אלה, כאשר ב"כ המבקשת הודה כי עד זה לא הובא בדיון הראשון, ולאחר שאף טען בתחילת הדיון האחרון כי לא היה מקום לדחות את הדיון הראשון, לא ראיתי הצדקה להעתר לבקשה. בקשה זו לטעמי אינה מתיישבת עם הטיעון שלא היה מקום לדחות את הדיון הראשון, כאשר אילו התקיים דיון זה, העד ממילא לא היה מעיד, מה גם שלא היתה מניעה לבקש להגיש תצהיר מטעמו, ומה גם שאילו ידעו המשיבים מראש על עדותו הצפויה של העד, היו עומדים בכל זאת על קבלת ייצוג משפטי.

דין והכרעה:

יש לזכור כי "צו מניעת הטרדה מאיימת פוגע בזכויות אדם ואינו עניין דיוני גרידא: צו מניעת הטרדה מאיימת מגביל זכויות יסוד בסיסיות של הפרט כמו חופש התנועה, זכות הקניין, חופש הביטוי, הזכות לחירות ולאוטונומיה" (רע"א 2327/11 **פלוני נ' פלוני** [ניתן ביום 28.04.2011]). על כן צו זה אינו ניתן כלאחר יד. יש לבחון הן את השאלה האם התקיימה הטרדה מאיימת והן את השאלה האם קיים חשש כי ההטרדה המאיימת תחזור על עצמה. בלא הוכחת קיום שני היסודות במצטבר על פי מאזן ההסתברויות לא יינתן הצו (ראה: בר"ע (י-ם) 179/04 **נס שובל נ' מרים ניסים** [ניתן ביום 10.8.2004]; ע"א (מרכז) 26728-07-18 **שאול סטנילב אמסטרדמסקי נ' מיכל גולן גרינברג** [ניתן ביום 25.7.2018]). ראה גם פסיקה דומה במשפט המשווה לגבי החוק המקביל באנגליה (*R. v. Major (Tara)* [2010] EWCA Crim. 3016).

על כך יש להוסיף, כי במקרה שבפני אף מייחסת המבקשת למשיבה מס' 1 מעשה פלילי של תקיפה. במקרה כזה, נטל ההוכחה הרובץ על המבקש גבוה אף יותר (השווה למשל: ע"א 475/81 **זיקרי נ' כלל חברה לביטוח בע"מ**, פ"ד מ (1) 589 (1986)).

האם הוכיחה המבקשת את שני היסודות הנדרשים למתן צו למניעת הטרדה מאיימת? לטעמי, התשובה הינה שלילית. באשר לאירוע הראשון, אין חולק על כך שהמבקשת הגיעה מיוזמתה אל המשיבים, ואין מדובר באירוע יזום על ידי המשיבים. לא הוכחו בפני איומים בפגיעה במבקשת מצד המשיבים, ובוודאי שלא כאלה היוצרים חשש לפגיעה עתידית במבקשת. יתר על כן, האירוע יסודו בוויכוח שהתלהט בין המבקשת למשיבים ולאחרים באשר להתנהגות ילדי הצדדים. אינני סבור כי ויכוח ספציפי שכזה, גם אם הגיע לטונים גבוהים ולקללות מצדיק צו למניעת הטרדה מאיימת. אשר לאירוע השני, לא הוכח בפני כנדרש על פי מאזן ההסתברויות כי המשיבה מס' 1 ולא המבקשת פתחה בקטטה, שאין חולק כי התחוללה. גרסת המשיבה מס' 1 כי המבקשת היא זו שפתחה בקטטה, לא נסתרה. הנחת היד על כתפה של המבקשת, ככל שנעשתה בעדינות נוכח היכרות הצדדים בעבר, אינה בגדר הוכחה להטרדה מאיימת. אין גם מחלוקת כי גם החתכים שנגרמו למבקשת ברגלה, לא נגרמו מפגיעה מכוונת של המשיבה מס' 1 אלא מזכוכיות בחוף הים שגרמו למבקשת חתכים לאחר נפילתה. גם העובדה כי המבקשת נפגעה משטף דם בעינה לא הוכח כי נגרמה בשל פעולה מכוונת של המבקשת. לא הוכח גם כי המשיבה מס' 1 לקחה למבקשת שרשרת וייתכן כי זו אבדה במהלך הקטטה.

בנסיבות האמורות, אינני סבור שיש הצדקה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת.

הצו הארעי שניתן ביום 27.5.25 מבוטל.

בנסיבות העניין אין צו להוצאות.

המזכירות תסגור את התיק.

ניתן היום, י"ג תמוז תשפ"ה, 09 יולי 2025, בהעדר
הצדדים.